

In aanmerking nemend dat :

- De Conventie over Biologische Diversiteit uitheemse invasieve soorten als een belangrijke bedreiging voor de biodiversiteit en economische welvaart beschouwt en de betrokken partijen ten sterkste aanraadt om de introductie van deze soorten te voorkomen en hun impact op het milieu te beperken (VI/23);
- De Conventie van Bern over de bescherming van Europees wild en natuurlijke habitats een 'Europese Strategie over Uitheemse Invasieve Soorten' heeft opgesteld die de betrokken partijen informeert over de mogelijkheden om biologische invasies te bestrijden en die hen aanraadt nationale strategieën op te stellen en uit te voeren;
- De Europese ministers van milieu – door het ondertekenen van de resolutie van Kiev – verplicht zijn strategieën en actieplannen ter bescherming van de biodiversiteit uit te voeren tegen 2008;

Zijn de leden van het Belgisch Forum over Invasieve Soorten het erover eens dat :

1. Vele duizenden uitheemse land-, zoetwater- en mariene organismen on- en opzettelijk werden ingevoerd in België;
2. Vele uitheemse organismen zich hebben kunnen vestigen, en dat enkele onder hen een problematische invasie geworden zijn;
3. Problematische uitheemse organismen inheemse populaties, gemeenschappen en ecosystemen wijzigen, de bescherming van inheemse ecosystemen kunnen bemoeilijken, met menselijke activiteiten en gebruik van land, zoetwater en mariene bronnen kunnen interfereren en gezondheidsproblemen kunnen veroorzaken;
4. De financiële kost van problematische biologische invasies vaak hoog is, ten gevolge van de directe economische schade en de kostprijs van beheersmaatregelen;
5. Pogingen om problematische invasieve organismen te bestrijden veelal moeilijk, duur en niet altijd succesvol zijn;
6. Preventie de meest kost-efficiënte methode om problematische invasies te bestrijden is, en indien dat niet lukt, interventie vroeg in het zich vestigen en uitbreiden van het organisme; dit vereist de capaciteit om toekomstige indringers tussen uitheemse soorten te herkennen, iets wat momenteel nog problematisch is;
7. Vele internationale afspraken wijzen op het belang van de strijd tegen problematische invasieve organismen; en dat er een aanzienlijke kennis en ervaring betreft biologische invasies bestaat;
8. De factoren die een invasie begunstigen vaak regionaal of globaal zijn, hoewel de meest acute impact van problematische invasies vooral lokaal gevoeld kan worden; eerder dan nationaal of internationaal;
9. De toename in transport van mensen en goederen, een toename in het aantal en de frequentie van introducties van potentieel invasieve soorten zal veroorzaken, met een verhoogde kans op vestiging en daaropvolgende ecologische en economische impact tot gevolg;
10. Problematische invasieve organismen enkel effectief en efficiënt bestreden kunnen worden, als actie ondernomen wordt op basis van uitgebreide kennis van de ecologie van het organisme en het betrokken ecosysteem of biotoop.

De leden van het Belgisch Forum over Invasieve Soorten raden aan om een nationale strategie over invasieve soorten op te stellen teneinde de ecologische en economische impact van uitheemse invasieve soorten in België te beperken; gebaseerd op de volgende **sleutelaanbevelingen** :

1. *Verantwoordelijkheid inzake uitheemse soorten* – De Belgische Federale Regering zou een instantie moeten aanwijzen of oprichten, die verantwoordelijk is voor de coördinatie van en de eenduidigheid in het toepassen van beleidsmaatregelen tegen uitheemse soorten. Deze instantie moet de bestaande maatregelen en expertise in betrokken domeinen als fytosanitaire controle, diergezondheid en -welzijn, handel in uitheemse soorten, biobeveiligingsinitiatieven, ... versterken en samenbrengen.
2. *Preventiemaatregelen* – Elke opzet om een uitheemse soort in het wild te introduceren zou onderworpen moeten worden aan uitgebreide en algemeen aanvaarde risicobeoordelingsprocedures, teneinde potentieel gevaarlijke soorten voor biodiversiteit, economie en menselijke gezondheid te herkennen.
3. *Actieplannen en gedragscodes* – Actieplannen zouden opgesteld moeten worden om on- en opzettelijke introducties te helpen voorkomen voor alle relevante sectoren, in samenwerking met de belangrijkste betrokken partijen; deze actieplannen zouden de belangrijkste introductiekanalen moeten behandelen, zoals ballastwater, visserijen, voedingsproducten, verpakkingsmateriaal, biologische controle, tuinbouw en huisdieren.
4. *Wetgeving* – De bestaande wetgeving moet worden herzien, uitgebreid en geactualiseerd om problemen met uitheemse soorten efficiënter aan te kunnen pakken. Deze moet een statutaire basis leggen voor de actieplannen besproken in de vorige aanbeveling en zou de handel, het invoeren en het uitroeien van uitheemse soorten – vooral diegene die de grootste potentiële impact op biodiversiteit, economie en publieke gezondheid hebben (de 'zwarte lijst') – in aanmerking moeten nemen.
5. *Opsporing en controle* – Er moeten richtlijnen opgesteld worden met betrekking tot de vroege opsporing en de controle van schadelijke uitheemse soorten in de natuur. Een adequate controle van uitheemse soorten – langs de gekende introductiekanalen en in het wild – moet in het leven worden geroepen, gebaseerd op bestaande schema's, onder de verantwoordelijkheid van de regio's (zoals de Habitat- en Water Richtlijnen). Bovendien zouden er beleidsmaatregelen, operationele bevoegdheden en efficiënte methodes opgesteld moeten worden voor de controle en bestrijding van de 'zwarte lijst'-soorten.
6. *Wetenschappelijke bekwaamheid* – Hoewel invasiebiologie wereldwijd een groeiend domein is binnen de ecologie, wint deze nog maar recentelijk aan belang in België. Het opbouwen en onderhouden van de wetenschappelijke kennis is de eerste vereiste voor succes in de voornoemde punten. Wetenschappers moeten dan ook betrokken worden in de ontwikkeling van een nationale strategie.
7. *Sensibilisering* – Er moet een sensibiliseringscampagne worden opgesteld waarbij alle relevante sectoren worden betrokken. Zo kan een goede kennis inzake invasieve soorten – met uitleg over introductiekanalen, economische en ecologische impact, enz. – worden verzekerd. Deze aanpak zou de publieke aanvaarding van genomen maatregelen – zoals bestrijdingsprogramma's en gereguleerde handel – moeten bevorderen.